

सहिनाशकत् । त्रिकोणमीनकोटादौ न स्यादन्यत् दोष-
दमिति । एतत्फलमनापेक्ष्यम् । इतोऽपि मेघ-
सिंहादिकं नवपञ्चमं यद्द्वैतीयत्वात् नवपञ्चममिति
ननु मीनकर्कादिकमपि त्रिकोणं यद्द्वैतीयत्वात् नवप-
ञ्चममिव, कथं ? गुरोश्चन्द्रोमित्येव चन्द्रस्य तु गुरुः
समोऽपि मितमिव “अपदोषतैव विगुणस्य गुरुः” इति
न्यायात्तथा सति त्रिकोणदोषोच्छेदापत्तिः स्यादिति
चेत् उच्यते यत् ह्येकस्य मितृत्वमपरस्य समत्वन्तु
दुष्टनवपञ्चममिति व्यवहारः । तादृशं मीनकर्कादिकं
त्रिकोणचतुष्टयमेव सम्भवति । यत् त्वभयोरपि यद्द्वै-
तो तत्रैव मेघसिंहादिके मितृनवपञ्चममिति व्यवहृतिः ।
अथ परिहारो वरवध्वोर्मातृपितृोरित्यपि दोषा-
न्तरस्य सत्यसति वा समूहत्वे नाशको भवति तत्तन्त्या-
यत्वात् । नृत्तमातापितृकयोस्तु वरवध्वोर्नायं दोषो-
न्नेयः एवं द्विहादयोऽपि । तथा जगन्मोहने वसिष्ठ
कथ्यते । “द्विहादयं शुभं प्रोक्तं मीनादौ शुम्भराशिषु ।
मेघाद्यशुम्भराशौ तु निर्जनत्वं न संशयः । “आयुष्य
सम्पत्तु ततोऽगसम्पत्तुत्वात् ससम्पत्तिरौख्यसम्पत् । सौभाग्य
सम्पद्जनधान्यसम्पत् भूपादियुक्ते क्रमतः फलानि ।
अजादियुक्ते क्रमतः फलानि वै वैधव्यमृत्युवैधव्यनानि ।
वियोगसन्तापमतीव दुःखं वसिष्ठगर्गप्रसूतैः स्मृतानि”
इति । अथैवंविधैः प्रीतिषट्कादिविषये नाडीदोषः
सर्वथा त्याज्य एवेत्याह नाड्युक्तशुद्धिर्दीति । वक्ष्यमाणानां
त्रिविधनाडीनक्षत्राणां शुद्धिः स्त्रीपुरुषनक्षत्रस्थितिरे-
कस्यां कस्यामपि नाड्यां यदि न भवति तदा प्रीतिषट्काद-
कादि भवति तदा विवाहः कार्यः । यद्येकस्यां नाड्यां स्त्रीपु-
रुषनक्षत्रस्थितिस्तादा तु नैव विवाहः । उक्तञ्च रत्नमालायां
“भवनपतिसुहृत्त्वं स्यात्तथैकाधिपत्यं यदि भवनवशित्वञ्चैव
षट्कादिकेऽपि । शुभकदिह विवाहोऽन्योन्यताराविशुद्धौ
यदि खलु फणिक्रमे स्याच्च नाडीसमाज” इति । अपिश-
ब्दात्रयमपञ्चमद्विहादयोरपि । अत्र केचित् षड्भक्त-
स्यैव मरणरूपानिष्टफलमवश्यात् तस्यापवादकः षट्कादिके-
पोति परिहारः, किन्तु निन्दं प्रतिपादयतोऽपिशब्दान्त
स्य वाक्यसाधिविधिमैत्रादियुगपयसाहारा नवपञ्चम-
द्विहादययोरेव दुष्टभक्तयोर्विधानपर्यवसानात्तयोरेवाप-
वादक इति यथा “नक्षत्रापि नरः पूज्यो यदि स्याद्वि-
पुल धनमिति” अत्र वाक्ये धनस्तुतिर्धनवन्नरपूजापरा न
तु धनवद्विप्रन्नरपूजापरापीति नैव बोधः “द्विहादये वा

नवपञ्चमे वा षट्कादिके” इत्यादि वशिष्ठादिवाक्यानि दुष्टभ-
क्त्यापवादभूतान्यधिपतिमैत्रादिविशिष्टं षड्भक्तादि विद-
भते । षट्कादिके स्मृत्युरित्यादीनि निन्दार्थवादाक्यानि-
यद्द्वैतीयत्वात् षड्भक्तादिविषयाणि अन्यथा दुष्टफलवड-
भक्तनिराकरणस्य नवपञ्चमस्य द्विहादयोरपि तत्त्वत्वे-
नापवादकवाक्यानां विषयाभावात् । इदानीं तु नक्ष-
त्रमायचित्तविधानस्य वैयर्थ्यापातात् धनस्तुतिर्धनवत्
प्रशंसापरैवेति युक्तमप्यस्यामः । अथ नाडीसमाजप-
दस्यायमर्थः । अश्विन्यादिलिङ्गगणनया त्रिविधानां नाडी
वक्ष्यमाणं वेधो नाडीसमाजः । यदाह श्रीपतिः “ना-
ड्यस्त्रिस्तोत्रस्तनिःशेषधिष्णयास्त्रिभ्यश्चाद्यादिभ्य एव प्र-
सृताः । सर्पाकारास्तत्र नाडीसमाजो नक्षत्राणामेकना-
डीसृष्टां स्यादिति” । एवञ्च यत् भक्त्यादयः सप्तभेदाः शुभा
भवन्ति । तत्र नाडीदोषचेत्तदा विवाहो न विधेयः ।
उक्तञ्च सप्तभिन्ने विवाहपटले । “सदा नाशयत्येक ना-
डीसमाजो भक्त्यादिकान् सप्तभेदान् प्रशस्तानिति” । अत्र
केचित् । नाडीसमाजशब्देनापदानात् समाजशब्दस्य
सहृदायवाचित्वात् यदा त्रिचतुःपञ्चपर्वनाडीत्ययसु-
दाये स्त्रीपुरुषनक्षत्रयोरेकनाड्यां पातस्तदा समस्तवशादि
गुणसम्पत्तिं विवाहो नैव भवेत् । यदा त्रिचतुःपञ्चपर्व-
नाडीष्वेकैव नाडी स्त्रीपुरुषयोः स्यात्तदा भवत्येव विवाहः ।
अतएव “भक्त्यादिकान् सप्तभेदांश्च ते तामिति” यीपरीतं
वचनमनुकूलम् । अस्यायमाशयः” ते इति वक्ष्यमाणं
भक्त्यादयः शुभास्तमित्येकवचनादुरोधेकाभेव ना-
डीपरिहरेषुः न तु नाडीसमाजमिच्छाः । तच्चि-
त्यम् । यत्तत्तस्त्रिहाद्विभोक्त्यायाः” इति वाक्याच्चतु-
सरणनक्षत्रोत्पन्नायाः कन्याया स्त्रिपर्वैव, त्रिचरणन-
क्षत्रोत्पन्नायाः कन्यायाः द्विपर्वैव द्विचरणनक्षत्रोत्पन्नायाः
कन्यायाः पञ्चपर्वैव नाडी गणनीयेति नियमाद्युगपन्नाडी-
त्ययविचारसम्भव एव । किञ्च रत्नमालादिवाक्येषु
पार्थक्येन नाडीत्ययविधानात्तत्रयसमाजपदं नाडी-
संस्थनक्षत्रसमुदायपरं तथाहि “अद्यादिभ्यस्त्रिभ्य
एव नक्षत्रेभ्यः प्रसृता न्यस्तनिःशेषधिष्णया सर्पाकारा-
स्त्रिस्तोत्रास्तः स्युः तत्रैकनाडीसृष्टां नक्षत्राणां समाजो
नाडी स्यात् इति । ननु “यस्मादनर्थकलहागमस्तत्तयः
स्युः पाणिपहादतु तयोः खलु नाडीयोगे । तस्माच्चतु-
स्त्रियमनाड्यप्रिभु भेषु नूनं नाडीसमाज इति चिन्त्यमनु-
कमेयेति” इहगर्गवचनाच्चाडीसमाज एव स्थिते दोषः नै-